

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119200335
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119200335.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. E., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené procesný opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, deti rodičov: Mgr. Y. E., nar. X.XX.XXXX, bytom R. U. F. XX, R. U. F., a Ing. C. R., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX, F., zastúpený: Advokátska kancelária Krahulec, s.r.o., so sídlom Hlavná 25, Trnava, IČO: 36 858 960, o návrhu matky na zmenu úpravy styku a zmenu výchovného opatrenia a o návrhu otca na uloženie informačnej povinnosti matke, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 11P/2/2019-607 zo dňa 21. mája 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 11P/2/2019-617 zo dňa 1. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. a súvisiacom výroku VI. potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku I. upravil styk otca s maloletým G. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny kalendárny týždeň vo štvrtok od 15.30 hodiny do 18.00 hodiny, každý párný kalendárny týždeň v sobotu od 14.00 hodiny do 18.00 hodiny a v nedeľu od 14.00 hodiny do 18.00 hodiny, ktorý styk sa bude realizovať aj počas sviatkov a školských prázdnin. Styk otca s maloletým sa bude realizovať mimo miesta bydliska matky v mieste a spôsobom podľa otcovho určenia, pričom matka nie je oprávnená byť pri styku otca s maloletým prítomná. Otec je povinný oznámiť matke miesto realizácie styku SMS správou aspoň 24 hodín pred začiatkom styku. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne psychicky a fyzicky pripraviť a odovzdať otcovi v stanovený čas v mieste realizácie styku podľa určenia otca. Pri odovzdaní maloletého otcovi je matka povinná vyzvať maloletého, aby bez obáv absolvoval stretnutie s otcom a zabezpečil ho, že po stretnutí s otcom sa po maloletého vráti. Otec je povinný dodržiavať stanovené hodiny styku a v čase skončenia styku odovzdať maloletého matke v mieste realizácie styku. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť si navzájom túto skutočnosť bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku. Vo výroku II. matke určil povinnosť informovať otca e-mailom začiatkom každého kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloletého, jeho školských výsledkoch a mimoškolských aktivitách, o nakladaní s jeho majetkom, o osobitných potrebách maloletého, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, a to za predchádzajúci kalendárny mesiac a bezodkladne o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého. Vo výroku III. uložil matke, otcovi a maloletému G. výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 30 konzultácií so psychológom v TENENET o.z., Lichnerova 41, Senec, z toho matka a maloletý v intervale jedenkrát za týždeň a

otec v intervaloch podľa určenia psychológa, a to za účelom obnovenia a upevnenia vzťahu otca s maloletým, zlepšenia rešpektovania otca v roli rodiča maloletého zo strany matky, zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého. Vo výroku IV. určil, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 20P/79/2013-740 zo dňa 06.07.2018 v časti úpravy styku otca s maloletým a v časti výchovného opatrenia. Vo výroku V. zrušil neodkladné opatrenie nariadené vo výroku II. uznesenia Okresného súdu Trnava, č.k. 11P/2/2019-193 zo dňa 24.04.2019. Vo výroku VI. účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo výroku VII. rozhodol, že o náhrade trov konania štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil právne s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 4, 5, § 25 ods. 2, 4, § 26, § 28 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 36 ods. 1 zákona o rodine, čl. 3 ods. 1, 2, § 2 ods. 1, 2, § 40, § 52, § 57, § 58, § 121 CMP, § 217 ods. 1 veta prvá CSP a vecne tým, že predmetom konania bol návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým a na zmenu výchovného opatrenia, ako aj návrh otca na uloženie informačnej povinnosti matke. S poukazom na výsledky znaleckého dokazovania súd prvej inštancie mal za to, že prítomnosť matky pri styku nie je v najlepšom záujme maloletého, keďže je len želaním a potrebou matky, nie však maloletého, ktorý už vo veku 10 rokov, separačnou úzkosťou netrpí, nemá strach z odlúčenia od matky (čo nakoniec vyplýva aj zo skutočnosti, že bez problémov navštevuje školu) a je schopný stráviť vymedzený čas aktivitou s otcom. Súd prvej inštancie najprv poukázal na skutočnosť, že matka v rodičovskej dohode v predchádzajúcom konaní so stykom v jej neprítomnosti súhlasila, a to od februára 2019, a teda si bola vedomá (poznajúc maloletého, pričom žiadne podstatné okolnosti sa odvtedy nezmenili), že takéto nastavenie stretávania je realizovateľné. Tvrdenie matky, že bola donútená k vzdaniu sa odvolania proti skoršiemu rozsudku z dôvodu psychického nátlaku zo strany otca maloletého, je vyslovene účelové, pretože proti výroku, ktorým bola rodičovská dohoda schválená, neboli rodičia oprávnení podať odvolanie zo zákona (§ 122 CMP). Najmä však, možnosť realizácie styku bez prítomnosti matky bola preukázaná aj v priebehu tohto konania, keď zo záznamov rodičov o priebehu styku (č.l. 529 a 544; č.l. 532 a 542) vyplýva, že maloletý dokázal zostať v prítomnosti otca aj bez matky, ak ho k tomu matka vyzvala, keď napr. dňa 04.12.2019 hrali bez matky PlayStation, dňa 22.01.2020 boli bez matky v obchode. Vzhľadom na uvedené závery mal súd prvej inštancie za to, že stretávanie otca s maloletým bez prítomnosti matky je v najlepšom záujme maloletého, keď bolo preukázané, že maloletý netrpí separačnou úzkosťou, pričom otec dokáže pre maloletého pripraviť atraktívny program, počas ktorého maloletý dokáže zostať v prítomnosti otca aj bez matky. Otec s maloletým tak budú mať vytvorený priestor na vlastné aktivity, do ktorých nebude mať matka možnosť zasahovať a ovplyvňovať tak vnímanie otca zo strany maloletého, ale naopak maloletý si bude môcť na základe pozitívnych zážitkov s otcom vytvoriť o ňom svoj vlastný obraz. Matke súd prvej inštancie uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne psychicky a fyzicky pripraviť, ktorá príprava zahŕňa nielen prípravu materiálnu (prichystanie všetkých potrebných vecí podľa miesta realizácie styku oznámeného otcom), ale najmä prípravu psychickú (aby bol maloletý dostatočne motivovaný stráviť s otcom určený čas styku, čo predpokladá, že matka sa o nadchádzajúcom stretnutí maloletého s otcom bude vyjadrovať výlučne pozitívne a motivujúco). Súd prvej inštancie poukázal na záver znalkyne, že je nevhodné, aby sa otec s maloletým stretával v matkinom byte, pretože otec psychoteritoriálne nemá v byte žiadne miesto, čo mu tiež neprispieva k utváraniu vzťahu s maloletým. Stretávanie otca s maloletým vrátane začiatku styku určil súd prvej inštancie mimo miesta bydliska matky, a síce v mieste podľa otcovho určenia, keďže zatiaľ je otec odkázaný na to, aby prítomnosť maloletého na stretnutí zabezpečila matka, pretože maloletý by zatiaľ na miesto realizácie styku s otcom sám nešiel. Maloletý v súčasnosti nie je pripravený stráviť s otcom celý deň, ani u otca prespať, a preto bol možný iba zúžený rozsah styku, a to v trvaní niekoľkých hodín a bez prázdnin a sviatkov. Súd prvej inštancie za najvhodnejšiu považoval úpravu styku na každý párny kalendárny týždeň v sobotu od 14.00 hodiny do 18.00 hodiny a v nedeľu od 14.00 hodiny do 18.00 hodiny a každý nepárny kalendárny týždeň vo štvrtok od 15.30 hodiny do 18.00 hodiny. Styk počas každého párneho týždňa v sobotu a nedeľu odporučila aj znalkyňa v znaleckom posudku. Pokiaľ ide o časové trvanie styku, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že otec je odkázaný na trávenie času s maloletým atraktívnymi aktivitami, tak aby ho zaujal, pretože vzhľadom na postoj maloletého k otcovi by tento s ním čas inak nestrávil. Takýmito aktivitami sú, napr. Jump City, hranie PlayStation, laser arena, aquapark, kino, lanové centrum a pod.. Súd prvej inštancie považoval za potrebné určiť časové trvanie styku tak, aby sa tieto aktivity do vymedzeného časového priestoru vmestili aj vrátane prípravy na ne (napr. aquapark), ako aj vrátane toho, že začiatok aktivity môže byť časovo vymedzený (napr. kino), a preto za vhodný považoval interval 4 hodín. Otcovi súd prvej inštancie uložil povinnosť dodržiavať stanovené hodiny styku a v čase skončenia styku odovzdať maloletého matke v mieste realizácie styku. Obidvom rodičom súd prvej inštancie uložil povinnosť v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť si navzájom túto skutočnosť bezodkladne,

najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku. Hoci bolo znaleckým dokazovaním preukázané, že maloletý nemá záujem sa s otcom stretávať a aj sa tak sám vyjadruje, súd prvej inštancie poukázal na to, že pre súd prvej inštancie je názor maloletého dieťaťa len jedným z východísk pri rozhodovaní, a to z dôvodu, že maloleté dieťa vo svojom veku nevie úplne posúdiť, čo je a čo nie je v jeho záujme. Súd prvej inštancie podporne poukázal napr. na uznesenie Ústavného súdu ČR, sp.zn. I.ÚS 3082/10 zo dňa 17.03.2011, z ktorého vyplýva záver, že „konečné hodnotenie (posúdenie) záujmu maloletého dieťaťa prislúcha všeobecnému súdu, v ktorého dispozícii je i prípadný korektív predstáv a názorov dieťaťa o tom, čo je pre neho v konkrétnej veci vhodné, prípadné, resp. všeobecne prospešné, a čo nie; preto k názoru maloletého dieťaťa súd prvej inštancie prihliadol, a to s ohľadom na jeho vek, rozumovú a citovú vyspelosť (porov. uznesenie sp. zn. III. ÚS 707/04, sp. zn. IV. ÚS 288/04, sp. zn. III. ÚS 2150/07).“ Ešte v predchádzajúcom konaní bola osobnosť otca podrobená dvom znaleckým skúmaniam, pričom ani v jednom nebola u otca zistená žiadna patológia, pričom podľa Znaleckého posudku č. 33/2017 EZD znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej (bod 5) záverov ZP) vyplýva, že otec a syn majú spoločné témy, ktoré ich spájajú a otec má potenciál dieťa zaujať. Súd prvej inštancie tiež poukázal na závery znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní a síce, že otec po stránke emočnej, intelektuálnej môže byť pre maloletého prínosom (bod 11. záverov ZP) a že otec má predpoklady na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti rovnako ako matka (bod 13. záverov ZP). Súd prvej inštancie podporne poukázal napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 21CoE/74/2014-519 zo dňa 25.09.2014. Keďže v konaní bolo preukázané, že matka svoju informačnú povinnosť riadne a v celom rozsahu neplní, súd prvej inštancie jej vo výroku II. rozsudku uložil povinnosť informovať otca o maloletom dieťati e-mailom v pravidelných časových intervaloch, t.j. vždy začiatkom každého kalendárneho mesiaca (t.j. v priebehu prvých cca 3 dní) o predchádzajúcom mesiaci, s výpočtom vecí, ktorých sa informačná povinnosť týka a v prípade mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletého (napr. hospitalizácia), bezodkladne. Podľa názoru súdu prvej inštancie informácie, o ktorých má matka povinnosť otca maloletého informovať, a ani interval ich podávania matku nadmieru nezaťažujú, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie zavedie do výkonu rodičovských práv a povinností rodičov maloletého, ktorí spolu nežijú, pravidelnosť a obsah, ktoré zodpovedajú právnej úprave. Podporne súd prvej inštancie poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/59/2018-287 zo dňa 12.12.2018. V tej časti, v ktorej otec navrhoval, aby matka otca informovala o potrebe rozhodnutia v podstatnej veci podľa § 35 ZR, videl súd prvej inštancie návrh ako nadbytočný. Podľa uvedeného ustanovenia totiž platí, že rodičia sa majú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností k maloletému dohodnúť, pričom až potom, ako sa nedohodnú, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. Matka sama teda o podstatnej veci týkajúcej sa maloletého rozhodnúť nemôže, a preto bude zákonite nútená v prípade podstatnej veci otca o tomto informovať za účelom zisťovania jeho súhlasu alebo nesúhlasu, a to aj bez uloženia takejto povinnosti. V tomto konaní matka navrhla zmenu výchovného opatrenia v zmysle zmeny zariadenia na jeho výkon, keď následne doplnila (č.l. 96), že by mohlo ísť o UNICEF, PhDr. F., PhDr. K. alebo PhDr. T.. Podľa názoru súdu prvej inštancie stále platí, že medzi rodičmi maloletého panuje nevraživý vzťah, ktorý bráni ich konštruktívnej komunikácii, pričom rodičia spolu nekomunikujú ani v záujme spoločného dieťaťa; matka svojim prístupom popiera úlohu otca pre maloleté dieťa; vzťah otca a maloletého je narušený a maloletý aj z dôvodu fixácie na matku (podporovanú matkou) otca odmieta, pričom matka tento negatívny postoj maloletého podporuje. Súd prvej inštancie mal takto za preukázané, že na výchovné opatrenie nemožno rezignovať, voči čomu rodičia v zásade ani nenamietali. Výchovné opatrenie psychologického poradenstva je nevyhnutné za účelom obnovenia a upevnenia vzťahu otca s maloletým, zlepšenia rešpektovania otca v roli rodiča maloletého zo strany matky, zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého. Súd prvej inštancie nevidel dôvod na zmenu zariadenia na výkon výchovného opatrenia, ktorú zmenu žiadala matka len z dôvodu, že sa jej nepáčil prístup psychologičky PhDr. L., keď dôvody nespokojnosti matka ničím nepreukázala a zároveň uvedené zariadenie disponuje viacerými psychológmi. Žiadosť matky o zmenu zariadenia na výkon výchovného opatrenia potom vzhľadom na vyššie uvedené možno považovať len za účelovú a nebolo jej možné vyhovieť. Z celého priebehu konania mal súd prvej inštancie za jednoznačne preukázané, že hoci matka verbalizuje snahu o zmenu svojho prístupu k otcovi, uvedené zostáva len v rámci sľubov. Súd prvej inštancie však mal za to, že je potrebné uložené výchovné opatrenie zmeniť v tom zmysle, že je potrebné špecifikovať, za akým účelom je uložené a aké je jeho trvanie. Súd prvej inštancie preto vo výroku III. rozsudku zmenil uložené výchovné opatrenie tak, že určil, že ide o psychologické poradenstvo uložené za účelom obnovenia a upevnenia vzťahu otca s maloletým, zlepšenia rešpektovania otca v roli rodiča maloletého zo strany matky, zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa a usmernenia

rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého, ktorá potreba cieľov vyplýva aj zo znaleckého dokazovania. Zároveň určil jeho trvanie na 30 konzultácií so psychológom, z toho matka a maloletý v intervale jedenkrát za týždeň a otec v intervaloch podľa určenia psychológa. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom PhDr. L. a PhDr. L. z TENENET o.z., ani Mgr. Y. z Centra pre rast osobnosti o.z., pretože mal skutočnosti týkajúce sa realizácie výchovného opatrenia a neodkladného opatrenia za dostatočne preukázané správami uvedených organizácií a výsluch uvedených svedkov by bol nadbytočný. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie v súlade s § 121 CMP potom zmenil vo výroku IV. rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 20P/79/2013-740 zo dňa 06.07.2018 v časti úpravy styku otca s maloletým a v časti výchovného opatrenia. Uznesením, č.k. 11P/2/2019-193 zo dňa 24.04.2019 (výrok I.) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/38/2019-337 zo dňa 28.06.2019 bolo v priebehu konania nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený asistovaný styk otca s maloletým za prítomnosti psychológa v neprítomnosti matky. Uvedené neodkladné opatrenie bolo právoplatne zrušené výrokom I. uznesenia Okresného súdu Trnava, č.k. 11P/2/2019-356 zo dňa 06.08.2019. Vo výroku II. uznesenia, č.k. 11P/2/2019-193 zo dňa 24.04.2019 bolo tiež nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola rodičom a maloletému uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, a to za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa, usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého, zlepšenia rešpektovania otca v roli rodiča maloletého zo strany matky a obnovenia a upevnenia vzťahu otca s maloletým. Uvedené neodkladné opatrenie doposiaľ zrušené nebolo. Podľa správy procesného opatrovníka zo dňa 07.01.2020 (č.l. 491) ani jeden z rodičov nekontaktoval RPPS ohľadom nadviazania spolupráce. Podľa výroku III. tohto rozsudku sa psychologické poradenstvo bude aj ďalej realizovať v TENENET, o.z.. Zároveň v priebehu konania bolo preukázané, že otec sa pravidelne zúčastňuje psychologického poradenstva v TENENET, o.z. a matka by sa ho po zmene psychológa mala podľa jej vyjadrenia tiež zúčastňovať. Vzhľadom na uvedené odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, a preto súd prvej inštancie vo výroku V. rozsudku v súlade s § 363 CMP zrušil neodkladné opatrenie nariadené vo výroku II. uznesenia Okresného súdu Trnava, č.k. 11P/2/2019-193 zo dňa 24.04.2019 aj bez návrhu. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku VI. rozsudku rozhodol, že žiaden z nich (okrem štátu) nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd prvej inštancie nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP, keď zároveň nezistil, že by tu boli také okolnosti prípadu, aby bolo možné priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov s poukazom na zásadu spravodlivosti. V konaní vznikli aj trovy štátu, keďže znalečné za vypracovanie znaleckého posudku bolo okrem zložených preddavkov zo strany rodičov vyplatené aj zo štátnych prostriedkov (48,96 eura). V súvislosti s výsluchom znalkyne na pojednávaní dňa 21.05.2020 bude ešte rozhodnuté o znalečnom, ktoré bude vyplatené zo štátnych prostriedkov. Keďže celkové trovy štátu zatiaľ nie sú ustálené, súd prvej inštancie vo výroku VII. s poukazom na čl. 3 ods. 2 CMP odložil rozhodnutie o trovách štátu samostatnému uzneseniu.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v časti I. a III. výroku podala odvolanie matka. Uviedla, že v predmetnej právnej veci nebol dostatočne zistený skutkový stav a tento bol následne nesprávne vyhodnotený. Rozhodnutie súdu považovala za nesprávne a nezákonné, nakoľko nezohľadňuje zdravotný stav maloletého a z toho vyplývajúce obmedzenia a potreby maloletého. Doteraz styk otca s maloletým prebiehal tak, že bola v blízkosti syna, nakoľko takáto potreba aj vyplynula zo znaleckého dokazovania. Podľa napadnutého rozsudku nie je oprávnená byť pri styku otca s maloletým prítomná. Súd toto rozhodnutie zdôvodnil tak, že znalkyňa prítomnosť matky pri styku s otca s maloletým považuje za nevhodnú, a to najmä z dôvodu, že by tak u maloletého bol vyvolávaný pocit, že by mu pri otcovi malo hroziť nejaké nebezpečenstvo a matka je tá, ktorá ho zachráni, čo však nezodpovedá skutočnosti. (bod 33 . rozsudku) Pri vypočutí znalkyne na súde nebola prítomná a to z dôvodu OČR a na pojednávanie sa riadne ospravedlnila. Nakoľko nemala právnu zástupkyňu, bol tento výsluch realizovaný bez toho, že by mala možnosť reagovať. Preto namieta aj skutočnosti že znalkyňa sa fakticky odklonila vo svojej výpovedi od napísaného znaleckého posudku, v ktorom jednoznačne konštatovala vhodnosť jej blízkosti pri styku syna s otcom. Maloletý G. totiž styk s otcom odmieta, otca sa bojí, nakoľko otec sa mu vyhráža prítomnosťou polície, kolíznou opatrovníčkou a pod.. Ak sa znalkyňa vyjadrila, že už netrpí separačnou úzkosťou, potom sa súd mal vyporiadať s jej tvrdením podloženým lekárskou správou, že maloletý trpí obsedantne kompulzívnou poruchou, trpí úzkostnými fobickými prejavmi, diagnostikovanú má sociálnu intoleranciu. Toto sú závery vyšetrenia odbornej lekárky psychiatricky

MUDr. G. z februára 2020. Syn sa pravidelne u nej lieči, je nastavený na medikamentovú liečbu. Závery znalkyne psychologičky nekorešponujú so závermi a diagnostikovaním psychiatricky. Mala za to, že psychiatricka mala byť v konaní vypočutá, resp. psychologička mala byť konfrontovaná so závermi psychiatricky. Bola toho názoru, že právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické prežívanie svojho života avšak rozhodnutie súdu toto právo vzhľadom na psychický stav maloletého nerešpektuje. Nie je pravdou, že syna popudzuje proti otcovi, je si vedomá skutočnosti, že pre zdravý vývoj potrebuje aj mužský vzor, avšak v synovi je hlboko zakorenená úzkosť a prežíva traumu pred samotným stretnutím s otcom a po stretnutí má potrebu sa kúpať 3 hodiny, styk resp. obdobie pred a po stretnutí je sprevádzané rôznymi nepríjemnými prejavmi. Toto všetko je obsiahnuté aj v správe psychologičky PhDr. L., ktorá taktiež uviedla, že tieto negatívne prejavy sa synovi budú opakovať, a navrhla úpravu styku minimalizovať, každopádne odporúčala prítomnosť matky. Táto správa bola vypracovaná po súdnoznaleckom dokazovaní vo veci. Súd však túto skutočnosť nijako nevyhodnotil a ňou predložené lekárske správy vyhodnotil ako účelové. Takéto tvrdenie súdu sa jej ako matky dotýka, pretože ide skutočne o psychiatrickú diagnózu dieťaťa, ktoré potrebuje liečbu a lieči sa. Pokiaľ ide o rozsah stretávania sa maloletého s otcom, styk určený počas pracovného týždňa -vo štvrtok navrhuje neurčiť. Syn totiž potrebuje čas na pravidelnú prípravu do školy a pokiaľ mu styk bude spôsobovať psychické problémy, nebude sa podľa doterajších skúseností schopný sústrediť na prípravu na vyučovanie. Styk počas týždňa nenavrhol ani psychologička v znaleckom posudku. Pokiaľ ide o výrok III. rozsudku, ktorým súd uložil výchovné opatrenie, ktoré majú absolvovať so psychológom TENENET o.z., Lichnerova 41, Senec, v intervaloch tam určených, poukázala na to, že je ochotná sa podrobiť sedeniam so psychológom, avšak jej požiadavka bola na určenie nezávislého psychológa. Sama vo svojom návrhu sa dožadovala zmeny psychológa, pretože ako uvádzala, maloletý ani ona nemajú dôveru v postupy pracovníkov tohto zariadenia. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť okresnému súdu na doplnenie dokazovania a na nové rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podal otec. Uviedol, že prvostupňový súd sa v ods. 46 rozsudku vypořiadal so správami MUDr. G. aj PhDr. L.. Prvostupňový súd v ods. 11 rozsudku vysvetlil, že matka ani nežiadala o odročenie pojednávania, na ktorom bola znalkyňa vypočutá, vysvetlil aj, prečo by prípadná žiadosť o odročenie pre OČR z dôvodu uzavretia školy pre karanténne opatrenia nebola dôvodom na odročenie pojednávania, a teda nemôže ísť o odvolací dôvod, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prvostupňový súd najmä v bodoch 46 a 47 vysvetlil, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že matka vzťah otca s maloletým nepodporuje, ale naopak ich vzťah oslabuje a maloletého k sebe fixuje, že vzťah maloletého k otcovi vykazuje známky negatívneho ovplyvňovania zo strany matky, pričom negatívny vzťah maloletého k otcovi nemá žiaden reálny základ. Matkou namietanú úpravu styku otca s maloletým počas pracovného týždňa vo štvrtok súd riadne vysvetlil v ods. 39 rozsudku, uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol aj o stretávaní otca s mal. G. vo štvrtok. Mal za to, že stretávanie otca so synom vo štvrtok by mohlo postupne časom viesť aj k doplneniu obsahu ich stretnutí o obvyklú stránku vzťahov rodičov s deťmi, keď by v závislosti od vývoja vzťahu otca so synom mohli časť stretnutia venovať aj príprave na vyučovanie na ďalší deň, teda vnieť nový prvok do ich stretávania. TENENET o.z. je od otca aj matky nezávislým zariadením poskytujúcim odborné poradenstvo a je zrejmé, že nespokojnosť matky má dôvody v skutočnosti, že počas doterajšieho pôsobenia odborníkov uvedeného združenia tí sa v informáciách určených súdu vyjadrovali kriticky na adresu matky pre nespokojnosť (správa z 30.12.2019), poukazovali na to že matka počas stretnutí vytvárala nepriateľskú atmosféru voči otcovi, ponizuje ho pred synom, vyvoláva hádky, konflikty (správa z 2.5.2019), atď. Matke boli na jej žiadosť pridelení už dvaja náhradní psychológovia, ale ani túto možnosť nevyužila, aby začala spolupracovať. Matka opakovane marila výchovné pôsobenie, podobne ako predtým, keď súd zrušil uznesením č.l. 356 neodkladné opatrenie (č.l. 193), pretože asistovaný styk sa neosvedčil z dôvodov na strane matky. Podľa Správy o realizácii a výsledkoch neodkladného opatrenia zo dňa 24.06.2019 (č.l. 336), zistený stav bol označený ako emocionálne zneužívanie dieťaťa a odopieranie otcovských práv otcovi, pričom bola odporúčaná intenzívna individuálna psychoterapeutická práca s matkou zameraná na uvedomenie si dopadov tejto situácie na dieťa a bola odporúčaná individuálna psychoterapeutická intenzívna práca s dieťaťom bez prítomnosti matky. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu.

4. Vyjadrenie k odvolaniu podal procesný opatrovník. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania v danej veci odporúčal rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdiť.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/2/2019 je rozhodovanie o návrhu matky na zmenu úpravy styku a zmenu výchovného opatrenia a o návrhu otca na uloženie informačnej povinnosti matke.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletým (výrok I.) a v časti uloženia výchovného opatrenia matke, otcovi a maloletému (výrok III.).

8. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie úpravy styku otca s maloletým a uloženie výchovného opatrenia matke, otcovi a maloletému, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie úpravy styku otca s maloletým a uloženie výchovného opatrenia matke, otcovi a maloletému, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi účastníkov konania a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Pre úplnosť je potrebné uviesť nasledovné:

9. K odvolacej námietke matky, že je potrebná blízkosť matky pri styku otca s maloletým, nakoľko takáto potreba vyplynula zo znaleckého dokazovania, je na mieste uviesť, že znalkyňa PhDr. Zuzana Mičková, PhD. v znaleckom posudku č. 02/2019 zo dňa 11.12.2019 (č.l. 408-457) k odporúčaniam ohľadom rozsahu a spôsobu úpravy styku uviedla, že z dlhodobého hľadiska je v záujme maloletého úprava styku s otcom bez prítomnosti matky, v súčasnosti z dôvodu rešpektovania najmä psychického stavu maloletého za prítomnosti matky, ktorá však ponechá celý časový priestor pre realizáciu otca a podporí otca v aktivitách, v činnostiach, ktoré bude chcieť otec s maloletým realizovať (bod 12. záverov ZP).

10. K odvolaciemu argumentu matky, že matka nebola prítomná pri vypočutí znalkyne na súde z dôvodu OČR a z pojednávania sa riadne ospravedlnila, je nevyhnutné sa vyjadriť, že matka bola o termíne pojednávania upovedomená bývalou právnu zástupkyňou (č.l. 586), o čom svedčí aj ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní (č.l. 593), pričom o odročenie pojednávania žiadané nebolo. V prípade, že by aj matka o odročenie pojednávania žiadala, nebolo by možné jej vyhovieť, keďže zo žiadosti o ošetrovné zo dňa 10.3.2020 (č.l. 594-596) je zrejmé, že ide o OČR z dôvodu uzavretia školy pre karanténne opatrenia, pričom nič nebránilo tomu, aby starostlivosť o maloletého zabezpečili starí rodičia. Nešlo by teda o vážny dôvod na odročenie pojednávania.

11. K odvolacej námietke matky, že psychiatricka mala byť v konaní vypočutá, resp. psychologička mala byť konfrontovaná so závermi psychiatričky a že nie je pravdou, že syna popudzuje proti otcovi, je potrebné uviesť, že skutočnosti týkajúce sa úpravy styku otca s maloletým boli dostatočne preukázané znaleckým dokazovaním a výsluch uvedeného svedka by bol nadbytočný. Tu je potrebné zdôrazniť, že znalecké dokazovanie je najvyššou formou dokazovania o odborných otázkach, ktoré stojí aj nad výsluchom lekára.

12. K odvolaciemu argumentu matky, že žiada neurčiť štvrtok na stretávanie sa maloletého s otcom, je na mieste uviesť, že vhodná je aj úprava styku počas pracovného týždňa každého nepárneho týždňa (t.j. kedy nie je upravený styk počas víkendu), aby tak neboli medzi stretnutiami príliš dlhé dvojtýždňové prestávky, ale aby boli otec s maloletým v kontakte každý týždeň počas pracovného týždňa. Ide o stretnutie raz za dva týždne, čo nemôže významne narušiť prípravu maloletého na vyučovanie, keď zároveň v tomto preskúmanom prípade kontakt maloletého s otcom je dôležitejší. Stretávanie otca so

synom vo štvrtok by mohlo postupne priniesť novú zložku spoločného programu zameranú na prípravu na ďalší vyučovací deň.

13. K odvolaciemu argumentu matky, že žiada nezávislého psychológa, je nevyhnutné uviesť, že nespokojnosť matky pramení v tom, že počas doterajšieho pôsobenia sa odborníci TENENET o.z. vyjadrovali v správach určených pre súd kriticky na adresu matky pre nespoluprácu, pričom matka nespolupracovala ani s náhradným psychológom (správa z 30.12.2019, č.l. 474). Na mieste je zdôrazniť, že v konaní nebolo preukázané, že by sa TENENET o.z. javilo ako zaujaté.

14. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

15. O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

16. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).